

TEMPS DE BOLETS

Quan setembre el dia escurça
i arriben els primers freds,
enmig de pinassa i molsa
treuen el cap els tendres bolets.

Prop del castanyer el senglar
les dolces castanyes vigila,
aviat alguna en caurà,
menstrestant d'agllans s'atipa.

L'esquirol salta que salta
per les branques del jove pi,
rosegua les verdes pinyes
i les deixa caure pel camí.

Ja es prepara el caçador,
s'ha llevat de matinada,
en l'espalla porta un sarró
i l'escopeta engreixada.

Troba un boletaire pel camí;
- ves amb compte! -li diu el del cistell,
- mata al senglar i no pas a mi
que jo en el llit vull morir de vell.

És temps de bolets a la brasa
i de moniatos al caliu,
d'anar escalfant la casa
i desant la roba d'estiu.

Josep Sala i Vilabella

CANÇÓ A LA LLIBERTAT

Ara ja puc parlar,
com la mare em va ensenyar.
Ara ja puc decidir,
el meu tarannà i el meu camí.
Ja puc seguir la tradició
de posar la Senyera al balcó.

Les esmolades eines vetllaré,
i a mà sempre les tindrè,
no fos que hagués de lluitar,
pel "pa amb oli" reivindicar,
doncs és clar que no ens donaran res,
que abans no ens hagin prés.

No deixem que ens munyin més la vaca
i se'ns portim l'aviram,
ells mengen amb coberts de plata
i nosaltres patim fam.

Josep Sala i Vilabella

RECORDANT EL MESTRE
JAUME TORRENTS

Més de vint anys de servei,
ensenyança i sacrifici,
molts som els que hem passat
pel seu domini abnegat.

Era un home dels que no hi ha
ple d'amor i de bondat,
sempre estava disposat
a ajudar el necessitat.

Era un senyor com cal:
recte, bondadós i formal,
sense mirar categories;
per ell tots erem igual.

Quan pel matí arribava
tots contents el saludàvem
i, sense alderull i en silenci,
dins el col.legi entràvem.

Un cop dins formava seccions
per edats i el que sabien
i els més grans l'ajudaven
escoltant els que llegien.

I si algú no els feia cas
cap el mestre l'enviaven
i amb vergonya i molta por
poc a poc ens hi acostàvem.

Ell renyava i castigava
i, fins i tot, donava algun clatellot;
no entenien el bé que ens feia
quan ens clavava un mastegot.

Pel carrer a tothom saludava
i tot el poble l'admirava
pel bé que a tothom feia
i pels consells que donava.

Els diumenges al bar anava
i 'la manilla' jugava,
sense gastar diners
tota la tarda hi passava.

Els companys que ell tenia
eren pagesos i bosquerols
molts miraven com jugava
fixament com mussols.

En política no es posava
però a tothom aconsellava,
sempre pel bé del poble,
del poble que ell tant estimava.

Avui tots molt recordem
els consells que ens va donar,
però no hem de preguntar
el que el mestre Torrents va ensenyar.

Molts anys han passat de la seva mort,
però no el podem oblidar
els que vàrem ser alumnes seus
pel molt que ens va ajudar.

Pasqual Ferrer
La Roca del Vallès,
11 de setembre de 1.996

Paraules

"La ignorància pot ser guarida, però la estupidesa és eterna"
Matt Artson, periodista nordamericà

"Els diners no ens proporcionen amics, sinó enemics de millor qualitat"
Noel Coward, director teatral britànic

"No hi ha coses útils o inútils: la mesura del seu valor està en nosaltres"
Ricardo León, poeta i novel·lista espanyol

"Es pot confiar en les males persones; mai canvien"
William Faulkner, escriptor nordamericà

"És trist viure en una època en la que s'ha de lluitar per les coses evidents"
Friedrich Dürrenhart, escriptor dramaturg suís

"No fa falta defensar sempre la mateixa opinió, perquè pot impedir tornar-se més savi"
Konrad Adenaver, estadista alemany

Roser Casas